

I slutten av januar 2017 vil Kirkemøtet i Den norske kirke sannsynligvis vedta en liturgi og en teologi som bryter med Bibelens lære. Noe liknende har aldri skjedd før. Nedenfor har vi samlet en del viktige grunner for å avvise den nye teologien angående ekteskap, familie og barn.

Hva står på spill?

Sterke grunner for å avvise en kjønnsnøytral ekteskapsteologi

1. ENTYDIG BIBEL. Skapelsesberetningen og De ti bud, profetene og Salmene, Jesus og apostlene og hele Bibelens budskap er konsekvent og klart: Ekteskapet er Guds skaperordning for mann og kvinne. Vi finner dette budskapet i undervisning og bud, i beretninger og eksempler, i symboler og billedbruk. Det finnes ikke ett eneste unntak.

2. INGEN SOSIAL KONSTRUKSJON.

Martin Luther og reformatorene beskrev ekteskapet mellom mann og kvinne som «en guddommelig ordning». Det er ubibelsk (og uluthersk) å hevde at ekteskapet kun er en borgerlig ordning eller en sosial konstruksjon som politikere og kirkeledere har autoritet til å omdefinere når de måtte ønske.

3. SKRIFTEN ALENE. Det er dypt urovekkende at Den norske Kirke (DnK) ved inngangen til 500-årsjubileet for Reformasjonen forlater Reformasjonens viktigste prinsipp: *Sola Scriptura*, Skriften alene.

4. BISPEUTREDNING. I 1997 konkluderte en utredning skrevet av biskopene Odd Bondevik, Sigurd Osberg og Halvor Bergan med at det ville være «kirkesplittende vranglære» å sidestille heterofilt ekteskap med likekjønnet samliv. Begrunnelsen var at dette er i strid med «grunnleggende etiske prinsipper i Bibelen». De siste 20 årene er det ingen som har presentert noe som gjør disse utsagnene ugyldige.

5. ØKUMENISKE SPENNINGER.

98 prosent av verdens kristne tilhører kirkesamfunn som bekjenner at ekteskapet er Guds skaperordning

for én mann og én kvinne. En kjønnsnøytral teologi vil skade det økumeniske klimaet på mange arenaer, både nasjonalt og internasjonalt.

6. EN UANSVARLIG KIRKE. Det er uforståelig og dypt uansvarlig av Den norske kirke å vedta en ny lære om ekteskap og familie uten å ha utredet og debattert barns situasjon og rettigheter i likekjønnede ekteskap. Alt har handlet om voksne. Denne alvorlige svikten i den kirkelige debatten illustreres godt ved følgende faktum: I det 17-siders saksdokumentet om likekjønnet ekteskap som Kirkemøtet 2016 behandlet, var ikke begrepene «barn», «foreldre», «mor og far» og «familie» nevnt med et eneste ord. Ufattelig!

7. EN SELVMOTSIGENDE KIRKE.

En kirke som vil prøve å leve med to motsatte teologier (ikke bare to "syn") i så sentrale temaer som ekteskap, familie og barn, blir en utydelig og selvmotsigende kirke. Resultatet vil i mange sammenhenger bli forvirring, spenninger, utrygghet, mistillit, konflikter, tilbaketrekning og utmeldinger.

8. EN TAUS KIRKE. Når Den norske kirke nå trolig forlater den bibelske teologien om ekteskapet, vil det ikke lenger finnes noen sentral samfunnsinstitusjon i Norge som forsvaret barns rett til sin egen mor og far. Det er dramatisk for kirken, men også for samfunnet, og for barn og familier.

9. JESU ADVARSEL. Viljen til kirkelige kompromisser og selvmotsigelser fører til at Jesu alvorlige advarsel blir ignorert: «Hvert rike som kommer i strid med seg selv, blir lagt øde, og hus faller på hus.» Luk 11,17.

10. SAMLIVSREVOLUSJON.

Den kjønnsnøytrale teologien oppløser mor-far-barn-relasjonens særstilling og unike betydning. Denne relasjonen blir i stedet definert som én variant blant andre likestilte normalvarianter. Med andre ord: Hetero-normen (mann og kvinne) erstattes av multi-normen, der idealet er et mangfold av sidestilte kjønnsidentiteter og kjønnsuttrykk. Hetero, homo, bi, poly, pan, trans m.m.m. – alt defineres som like naturlig, rett og godt for barn, for voksne og for samfunnet. Denne radikale kjønnsideologien vil omforme hele kirkens teologi om seksualitet og forplantning, kjønn og samliv, foreldreskap og barn, familie og blodsband.

11. KREVENDE UTFORDRINGER.

Ikke bare Kirkemøtet, men også Samlivsutredningen 2013, de fleste biskoper og nesten alle forkjempere for likekjønnet ekteskap har konsekvent tiet om barneperspektivet. Ingen vet derfor hvordan kirken har tenkt å møte utfordringene fra den kjønnsnøytrale ideologien som nå blir innført. Kirken går inn i et helt nytt samlivsetisk landskap med bind for øynene. Hvordan vil f.eks. kirken løse problematikken omkring planlagt farløshet og morløshet, som jo er en integrert og nødvendig del av den kjønnsnøytrale ideologien? Hva med "medmor" og "medfar"? Hvordan vil kirken stille seg til barnemarkedet, hvor hundrevis av norske kvinner og menn hvert år kjøper sæd og egg, donorer og surrogatmødre? Kan barn gjøres til en rettighet eller en handelsevare? En kirke som kjønnsnøytraliserer ekteskapet, og som samtidig ønsker å ha barnevennen Jesus som forbilde, står overfor særdeles krevende utfordringer.

12. ANTALLSNØYTRALT SAMLIV.

Når ekteskapet mellom én kvinne og én mann ikke lenger er normen og idealet, vil det på sikt bli svært vanskelig for kirken å forsvare par-normen som hellig og ubrytelig. Hvorfor skal ekteskapet bare være for to? Biologisk, kulturelt og bibelsk er det faktisk mer dramatisk å gjøre ekteskapet kjønnsnøytralt enn å gjøre det antallsnøytralt. Mange vil spørre: Er kjærligheten mellom tre personer mindre verdt enn kjærligheten mellom to? Hvis to kvinner kan gifte seg, hvorfor kan ikke tre kvinner gifte seg? Etter at organisasjonen PolyNorge ble stiftet tidligere i år, vil debatten om polyamorøse forhold bli mer synlig også i Norge. Med en kjønnsnøytral teologi på plass, der "kjærligheten" trumfer skaperordninger og bud, vil kirken på sikt trolig få store problemer med å argumentere overbevisende mot polyamorøse forhold.

13. NÅDE OG SANNHET. Jesus kaller og inspirerer oss til å vise kristen nestekjærlighet overfor alle mennesker – i ord, holdninger og handlinger. Å ha Jesus som forbilde betyr at vi viser nåde, respekt og varme, samtidig som vi holder fast på Guds sannhet, skapervilje og bud. Det bibelske idealet er å være "tro mot sannheten i kjærlighet" (Ef 4,15). Å tilpasse seg krav og ideologier som bryter med Bibelens etikk, er ikke et uttrykk for kristen nestekjærlighet. Kjærlighet overfor barn innebærer blant annet å forsvare deres rett til sin egen mor og far. Hvis kirken lar voksnes krav og ønsker veie tyngre enn barns gudgitte rettigheter, handler man ikke i tråd med Jesu liv og lære.

Ønsker du å støtte MorFarBarn i vår innsats for ekteskapet og barnet i tiden framover?

Vi takker hjertelig for små og store bidrag til konto nr: **3000.22.70028**.

Stiftelsen MorFarBarn, Postboks 8253, 4676 Kristiansand

Konto: 3000.22.70028 • post@morfarbarn.no • Tlf 99 23 23 54 • www.MorFarBarn.no